

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldu>

Lvgdvni, 1585

De peccato maledictionis, & de his quæ faciunt ad detestationem eius.
Capvt VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

fiat, homo ad terrā descendat, vt quod infimū est & infirmū ipse in se cōsideret, & dicat: Quoniā tu illuminas lucernā meā Domine Deus meus, illumina tenebras meas. Aliud remedium est, memoria mortis, quod remediū figuratū est Exo. 10. vbi legitur, q̄ orauit Moyses Dominū, qui flare fecit ventū ab occidente vehementissimū, & arreptam locustā proiecit in mare rubrū. In locustis adulatores intelliguntur, quos ventus venies ab occidente proiecit in mare, dū memoria mortis eos fugat: quia vanas hominum laudes contemnit, qui de morte cōgitat, quando veritas aperte patebit. ¶ Tertium remedium est, vt homo subreter discernat adulatorem esse eum qui sibi loquitur. Verecundabitur enim cū cognoscat se puerilem reputari ab eo qui sibi laudationis propinat, vnde Socrates cui dā sibi adulāti dixit: Nichil proficis adulator, cū te intelligam. ¶ Quartum remediū est q̄ homo tristem faciem adulantibus ostendat. Tristis enim facies eos fugat, sicut hilaris facies eos multiplicat. Vnde Prouer. 25. Princeps qui libenter audit verba mēdaciū, omnes ministros habet impios. Renuere verō lac adulationis, multum est acceptum patri caelesti. Quod figuratum est Genesis 21. vbi legitur Abraham fecisse grande conuiuium in die ablactationis Isaac. *De peccato maledictionis, & de hiis que faciunt ad detestationem eius.*

CAPVT VIII.

Sequitur de peccato maledictionis. Maledictionem verō hinc intelligo mali imprecationem. Cōtra quod peccatum. ¶ Primo possunt valere verba facta scripturæ, quæ illud dissuadent. Vt est illud ad Roman. 12. Benedicite, & nolite maledicere. Et illud 2. Petr. 3. Non reddentes malum pro malo, vel maledictum pro maledicto. ¶ Secundo valere possunt ad hoc exempla. Sicut est illud quod legitur de Domino Iesu Christo 1. Petr. 2. Qui cum malediceretur, nō maledicebat. Et illud Apostoli 1. Corinth. 4. Maledicimur, & benedicimus. ¶ Tertio potest valere contra hoc peccatū, si ostendatur multiplex malum quod sequitur ex eo. Primum malū est amissio regni æterni. Vnde 1. Corinth. 6. Neque maledici, neque rapaces regnum Dei possidebunt. Aliud malum est, q̄ maledictio quam aliquis facit, super caput maledicentis reuertitur. Vnde Prouer. 26. Sicut avis alta transuolans, & passer quolibet vadens: sic maledictum frustra prolatum in quempiam superueniet. Ideo autē dicitur, frustra prolatū, quia est maledictū iuxta diuinā iustitiā prolatū. Est illud Act. 8. Pecunia tua tecū sit in perditionē. Et tale maledictum venit super illū cui maledicitur. Maledictum verō hinc

causa prolatum venit super eum qui maledicit. vnde Ecclef. 27. Qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadet. & Gen. 27. Qui maledixerit tibi, sit ille maledictus. Et in Psal. Maledicent illi, & tu benedices. & Matth. quinto: Beati estis, cum maledixerint vobis homines &c. ¶ Quarto potest valere ad detestationem huius peccati, si ostendatur peruerfitas eorum, qui male agentibus maledicunt. Cum enim illi qui male agunt infirmi sint, compatiendum esset eis, & pro eis orandum. Non esset malum imprecandum eis, cum plus malū habeant quam expediat. ¶ Quinto potest valere contra peccatum hoc, quod maledicere adeo est illicitum, quod non est licitum maledicere diabolo. vnde Ecclesiast. 21. Dum maledicit impius diabolum: maledicit ipse animam suam. Et dupliciter intelligi potest. Vno modo sic, Cum impius maledicit diabolum: id est, cum dicit eum maledictum & condemnatum, ipse maledicit animam suam: id est, damnatam & maledictam ostendit, cum maledictum imiteretur. vnde ad Roman. 2. Inexcusabilis es o homo omnis qui iudicas. In quo enim iudicas alium, teipsum condemnas. Alio modo sic intelligitur, Cum impius maledicit diabolo: id est, malū optat diabolo, ipse maledicit animam suam: id est, maledicto culpæ & penæ subiicit. Cum enim diabolus sit creatura Dei, peccatum est malum oprare ei. Vnde in Canonica Iudæ, vbi legitur, quod cum Michaël archangelus cum diabolo disputans altercateretur de Moyfi corpore, non est ausus inferre iudicium blasphemie, sed dixit: Imperet tibi Dominus, dicit glos. vbiunque vel quandoque hæc altercatio angeli facta fuit cum diabolo sibi aduersanti, blasphemiam dicere noluit, sed modesto cum sermone coercuit: quanto magis hominibus omnis blasphemia est cauenda: Item glos. Diabolus in substantia est bonus, sed in voluntate est malus. Et ideo ab angelo non blasphematur, quia aliquid proferre aduersus bonam naturam, blasphemiam reputat archangelus. Simile habetur Zacharia: 3. vbi sic legitur: Ostendit mihi Dominus Iesum sacerdotem magnum stantem coram angelo Domini, & satan stabat à dextis eius vt aduersaretur ei. Et dixit Dominus ad satan: Inrepet in te Dominus satan, & increpet in te Dominus, qui elegit Ierusalem. Præcipue verò cauendum est parentibus à maledictione filiorum: quoniam illæ maledictiones magis nocivæ solent esse. Ecclesiastici 3. Benedictio patris firmat domos filiorum: maledictio autem matris, eradicat fundamenta. Valde impium est, quod mater optat malum filio, quod non licet ei diabolo, oprare.